

**Especialitat
MONUMENT**

BARCELONA és màgica, és única. La història de la nostra ciutat és llarga i plena de detalls deliciosos que han deixat en el seu mapa autèntiques joies, sobretot arquitectòniques.

El cor de Barcelona, atresora gran part d'aquestes joies. Passejar pels seus carrers transporta a barcelonins i visitants fins a temps remots. El repicar de l'empedrat, la textura i les cicatrius dels murs, el soroll sord i la majestuositat de les perles arquitectòniques... Barcelona ha mimat i protegit el seu secret més apreciat, l'essència del passat més viva.

Cuidar espais tan antics no és senzill, però Barcelona acull petits diamants en el seu si que s'han sabut mantenir vius, al llarg del temps. **Aquests són els hotels amb l'especialitat Monument:** establiments que han nascut i crescut amb la ciutat, i que compten amb una història única i especial.

Especialització Monument

Des del Gremi d'Hotels de Barcelona volem reconèixer aquests hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic de la ciutat, dotant-los d'una especialització única: l'**Especialització Monument**.

Objectiu: Aquesta especialització vol **aportar un valor afegit als establiments hotelers** i, en conseqüència, a la destinació de Barcelona, permetent, alhora, la diversificació en la planta hotelera d'un mateix territori.

Quins hotels poden optar a aquesta especialització? Podran optar a l'Especialització monument els hotels que compleixin els següents requisits:

- Estar llistat a l'inventari de **Patrimoni Arquitectònic de Catalunya**, i/o
- Estar llistat a l'inventari de **Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona**, i/o
- Estar llistat a l'inventari de **Béns culturals d'interès local o nacional (cat. de nivell de protecció A i B)**
- Complir uns **críteris de qualitat** determinats pel Comitè Executiu del GHB:

HOTELS QUE COMPTEN AMB L'ESPECIALITZACIÓ MONUMENT

1898
Arai
Bagués
Casa Fuster
Claris
Espanya
Granados 83
Gran Hotel La Florida
Grand Hotel Central
Le Méridien Barcelona
Medinacelli
Mercer
Miramar Barcelona
Monument Hotel
Neri

CIA GRAL DE TABACOS DE FILIPINAS

1898 4* - *La Rambla, 109, Barcelona*

Al segle XIX, la Revolució Industrial convertia Barcelona en la zona més avançada i industrialitzada d'Espanya. La ciutat necessitava créixer i es van enderrocar les muralles medievals. El 1859 s'aprova el Pla de l'Eixample, que donava forma a la nova ciutat que el 1888 acolliria l'Exposició Universal.

En aquells temps, l'edifici on avui es troba l'H1898 era un seminari conciliar fins que, el 1881, l'arquitecte Josep Oriol Mestres el va projectar com a residència particular de la família López i López, Marquesos de Comillas.

Durant la seva construcció, el disseny fou variat per tal d'adaptar-lo com a oficines de la companyia Trasatlàntica, propietat de la mateixa família. El 1929 (en adquirir-lo la Companyia que ja hi estava instal·lada) fou encarregada una remodelació als arquitectes Josep M. Sagnier i Vidal i Josep M. Rivas i, aquest darrer, fou el responsable de les modificacions a la part baixa i als balcons de la vella façana de Mestres, que n'ha conservat els trets bàsics i les escultures al·legòriques del comerç i d'ultramar, de Francesc Pagès i Serratosa, datades el 1881.

El 1932 es cremaren els veïns magatzems "El Siglo", cosa que permeté l'obertura del carrer Pintor Fortuny. Això obligà l'edifici a dotar-se d'un nou frontis a aquest carrer del qual es féu càrrec novament Josep M. Sagnier. Aquest, tot imitant parts de la façana a la Rambla i seguint el seu programa general, desenvolupà un frontis monumentalista que inclou un frontó sobre pilastres i, a l'angle arrodonit amb el carrer Xuclà, una fornícula amb una estàtua del pintor Fortuny assegut, realitzada pels germans Oslé i instal·lada el 1942, quan ja estava enllestida l'obra arquitectònica, en la qual sembla que es treballà durant tota la guerra.

El Grup Núñez i Navarro adquirí l'edifici el 1998 i el va restaurar per a convertir-lo en hotel. En homenatge a la història de l'edifici, es va decidir batejar l'hotel amb la data de la fi del domini colonial espanyol de Les Filipines, l'any 1898. De fet, encara avui en dia, tot entrant per les Rambles, es poden veure les inicials de la "Compañía General de Tabacos de Filipinas" gravades al vidre de la porta o es pot entrar a través de la porta giratòria datada a principis del segle XX.

ARAI 4**SUP* - Avinyó, 30, Barcelona

L'edifici on es troba emplaçat l'Aparthotel Arai data del 1702 i fou residència de diverses famílies de la noblesa catalana. Manuela de Quijada Verdugo, familiar del marquès d'Esquilache, el convertí en el Palau dels Quatre Rius, en honor als frescos de les seves façanes, obra de Jaume Fàbregas, que ja formen part del Patrimoni arquitectònic, històric i artístic de Barcelona.

Aquests excel·lents esgrafiats que cobreixen les façanes es consideren els més importants de la construcció de la ciutat, per ser els millors de l'època. A la planta noble hi ha representats mitjançant grups de "putti", la Ceràmica, la Pintura, l'Escultura i l'Agricultura. A la segona planta apareixen, emmarcats de grotescs, les personificacions del Danubi, el Nil, el Ganges i el Riu de la Plata. A la tercera, quatre grans medallons en forma d'"oscillus" penjats d'una garlanda. Tots plegats es poden datar, aproximadament, cap a la dècada dels setanta del segle XVIII.

De fet, l'edifici rep el nom de Palau dels Quatre Rius per aquesta representació al·legòrica dels rius a la façana principal, acompanyada per l'escenificació de les quatre estacions.

Al llarg dels anys, l'edifici ha estat la seu del Foment de les Arts Decoratives, convertint-se més endavant en residència de famílies nobles, habitatges d'ús particular i, finalment, en l'Hotel Arai.

L'edifici en si és tota una obra d'art: en les diferents remodelacions s'han pogut recuperar molts dels seus elements originals. Pintures parietals, bigues de fusta, sostres artesanats, sòls hidràulics amb grans dibuixos i terres de marbre amb marqueteria de diferents colors.

BAGUÉS 5* - *La Rambla, 105, Barcelona*

L'Hotel Bagués està situat a l'històric Palau del Regulador, un edifici datat el 1850, construït per l'arquitecte Josep Fontseré Domènech.

En un inici, l'edifici estava destinat a habitatges particulars. Construït en un estil clàssic romàntic, destaca la seva façana de gran bellesa que combina Art Nouveau amb centelleigs modernistes, dividida en tres trams: en el primer i el segon pis, s'hi poden veure pilastres jòniques que contrastaven amb un estuc rosat i, en els dos pisos superiors de l'edifici, separats per una cornisa, les pilastres són substituïdes per uns grups escultòrics amb imatges infantils realitzades en terracota.

El 1883, va a passar a ser propietat de Juan Boix, qui reformà la part baixa, donant-li a la joieria un aspecte molt més clàssic. El nom del Palau, el Regulador, es deu a la bàscula vermella d'aquesta joieria de la Rambla, famosa entre els barcelonins per ser una de les poques que, en el seu dia, podien pesar els seus objectes de manera precisa i gratuïta.

De fet, l'edifici fou, durant molts anys, la seu de la Joieria Bagués – Masriera, acollint-hi tant els tallers com la botiga de la joieria. Sense perdre aquesta essència, la Joieria Bagués – Masriera, ha servit com a inspiració per l'actual hotel que s'hi emplaça: l'Hotel Bagués, el primer hotel bijou de la ciutat.

CASA FUSTER *GL - Passeig de Gràcia, 132, Barcelona*

Mariano Fuster i Fuster, cavaller de l'alta societat mallorquina, conegué a Barcelona a Consol Fabra i Puig, filla del Marquès d'Alella. Un cop casats, Fuster volgué regalar una casa a la seva esposa i va decidir comprar l'edifici situat al Passeig de Gràcia número 132.

L'ambiciós projecte es va encarregar a l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, qui dissenyà i construí la casa sota la supervisió de Consol Fabra i Puig. Mariano Fuster va posar la casa a nom de la seva dona i li va dedicar una rosassa, que es troba a la façana del carrer Jesús, amb les inicials CF.

Domènech i Montaner, arquitecte modernista de renom internacional i autor entre altres obres del famós "Palau de la Música Catalana", declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO, construí la Casa Fuster amb tres façanes de gran impacte, sobretot pels seus detalls i expressivitat.

Un cop acabada, la "Casa Fuster" fou considerada la casa més cara de la ciutat pels materials que s'utilitzà en la seva construcció, entre ells, un marbre d'alta qualitat. De fet, la façana de la casa va ser la primera feta amb marbre blanc a la ciutat Comtal. A causa a la despesa tan elevada de la construcció de la casa, la Família Fuster-Fabra va deixar de viure-hi a principis dels anys 20.

A partir de llavors la zona del Cafè Vienès tingué diverses funcions: negocis petits com una barberia i un colmado. El que és avui la Sala Domènech i Montaner era a mitjans dels 50 una sala de ball coneguda sota el nom de "El Danubi Blau".

El 1999 La Casa Fuster es va posar a la venda i l'any 2000 va ser comprada per Hoteles Center, tot transformant-la en l'actual Hotel Casa Fuster. Durant la rehabilitació, es va intentar respectar al màxim l'originalitat de l'edifici i potenciar-ne la singularitat i espectacularitat de tan fantàstica peça arquitectònica.

La Casa Fuster no tan sols culmina l'obra de Domènech i Montaner, sinó que és l'edifici que, amb la màxima dignitat, corona i tanca al barri de l'Eixample, i és així mateix representatiu del període més pròsper i de major esplendor de la Barcelona del passat segle.

CLARIS *GL - Pau Claris, 150, Barcelona*

L'Hotel Claris està emplaçat a l'antic Palau Vedruna. Aquest, fou una de les primeres residències senyorials que van ocupar els xamfrans de l'Eixample i és un dels escassos exemples que encara es conserven de les primeres tipologies edificables d'aquest sector a la ciutat.

En aquest context, Barcelona es trobava en un moment de canvis: Cerdà ja havia presentat el seu pla, plantejant la ciutat com una quadrícula organitzada per carrers paral·lels i perpendiculars; i tots els edificis de nova construcció havien de seguir unes pautes força concretes.

En el cas del Palau Vedruna, construït l'any 1883, la influència de l'època és clara: un palauet situat en un xamfrà d'una d'aquestes illes, que destaca pel seu d'estil neoclàssic de principis del segle XIX. Els materials amb els quals es construí consten d'una exhaustiva selecció de marbres de titanium, dani i verd lara; més de 10 quilòmetres de motlures tallades de marès, fustes de banús, wengué i roure envellit; frescos pintats a mà i estucats amb pa d'or...

Derby Hotels Collection, al convertir el palau en un hotel, inaugurat l'any 1992, va voler conservar-ne els seus trets identitaris principals: integra dins el mur-cortina la façana de l'antic palauet, en un contrast que reforça la singularitat i l'adequa a les proporcions dels edificis veïns.

La mateixa ubicació de l'Hotel Claris en aquest Palau, converteixen a l'hotel en un espai únic en si mateix. De fet, la remodelació de l'edifici, combina el classicisme original del palau amb la modernitat dels seus materials i les últimes tecnologies.

ESPAÑA 4* - *Sant Pau, 9, Barcelona*

L'Hotel España s'ubica a l'interior d'un edifici del carrer Sant Pau amb més de 150 anys d'història i més de 6 noms a les seves espatlles.

El 1859 s'inaugurà per primera vegada "La Fonda España" i, a principis del segle XX, l'arquitecte Modernista Lluís Domènech i Montaner, va fer-ne la primera reforma.

Des d'aleshores i, amb el reconeixement de l'Ajuntament de Barcelona per la millor decoració, aquest edifici ha estat testimoni i protagonista de la consolidació i esplendor del Modernisme a la ciutat.

Es tracta d'un edifici entre mitgeres, de la segona meitat del segle XIX, de planta baixa i quatre plantes pis. La façana s'estructura segons una composició simètrica que, a la planta baixa, obre vuit arcs sobre pilastres que donen accés als baixos.

El més rellevant de l'edifici és l'actuació duta a terme per Lluís Domènech i Montaner a la planta baixa durant els anys 1902-03. La decoració del menjador està formada per un sòcol alt de peces de ceràmica blava i delicada ebenisteria amb escuts al·lusius a l'heràldica espanyola. Damunt seu hi ha esgrafiats de motius marins i sirenes; tot està cobert amb una claraboia amb casetons de ventilació que dona a un dels patis de l'edifici, entorn del qual s'obren les habitacions dels diferents pisos, a les quals s'accedeix per balconades.

L'altre pati té esgrafiats de la mateixa època molt ben conservats gràcies a les cobertes de vidre d'un i altre. El vestíbul i el bar han sofert moltes transformacions i hi destaca, al bar, la llar de foc gegantina d'alabastre cisellat -4 metres d'alçada per gaire 3 d'amplada- amb un grup escultòric al·legòric, que culmina amb un escut d'Espanya, obra del taller de l'escultor Eusebi Arnau.

Conservar i polir aquesta joia ha estat l'obsessió de Condes Hotels des que va adquirir l'establiment. I no és per a menys: aquest hotel és una joia del Modernisme que transporta a la Barcelona més esplendorosa i autèntica del segle XX.

HOTEL **GRATIAO** 83 ★ ★ ★ ★ S

GRANADOS 83 *4*SUP - Enric Granados, 83, Barcelona*

Cerdà plantejà l'Eixample de la ciutat de Barcelona com una extensa xarxa viària quadrangular organitzada per carrers paral·lels al mar tallats per altres carrers perpendiculars. D'aquesta manera, s'obtenien "illes" quadrades que es tallen en els angles i formen espais octogonals a les cruïlles.

En el projecte original es deixaven algunes illes lliures d'edificació per tal d'ubicar-hi espais verds i equipaments com esglésies, escoles o mercats. Cerdà preveia també la construcció de tres hospitals, un escorxador, un cementiri i un gran bosc al costat del riu Besòs.

L'ocupació, feta en un termini relativament breu, permet que hi trobem una arquitectura molt homogènia que amb els anys s'ha transformat en representativa de tota la ciutat.

En aquest context, l'any 1923, Adolf Pujol i Brull, cirurgià i ginecòleg eminent de l'esfera barcelonina fundà la "Clínica Pujol i Brull", en un edifici situat al carrer Enric Granados, 83.

No fou fins anys més tard que Derby Hotels va adquirir l'edifici per convertir-lo en el que ara és l'Hotel Granados 83. L'estructura, de ferro oxidat, recorda els antics lofts del Soho novaiorquès i contrasta amb la façana de pedra i vidre, original de l'edifici. Al voltant d'un pati central cobert de vidre, s'articulen tot d'espais en els quals hi conviuen diferents elements.

Amb la rehabilitació, va passar a ser un edifici amb una construcció de tints neoclàssics de principis del segle XX a un hotel, tot prenent un caràcter industrial amb peces de ferro forjat i de maó, pell natural, el marbre blanc i la llum natural que entra des de les altures.

GRAN HOTEL LA FLORIDA *GL – Ctra. De Vallvidrera al Tibidabo, 83-93, Barcelona*

El Gran Hotel La Florida manté la seva llegendària mirada sobre Barcelona des de 1924. Aquest grandió edifici fou la realització del somni d'un home: el Doctor Andreu, qui va voler construir el millor hotel de Barcelona en el millor emplaçament de la ciutat, erigint un edifici emblemàtic i carregat d'estil.

Com molts altres edificis i monuments, l'hotel va patir les conseqüències de la guerra civil i va ser utilitzat com a hospital militar durant el conflicte. No tornaria a ser un hotel fins el 1950, quan es va convertir en el lloc predilecte de l'alta societat barcelonina, especialment com a residència d'estiu de les famílies catalanes més adinerades.

L'hotel era reclam també a nivell internacional, acollint a personatges de la talla d'Ernest Hemingway, James Stewart, George Sanders o Rock Hudson. Malgrat tot, al 1979, La Florida va sucumbir al pas del temps i va tancar les seves portes.

El 2001 fou rescatat, gràcies a una meticulosa renovació que va durar quatre anys i per la qual es va intentar recuperar, en la mesura del possible, els elements decoratius i estructurals originals, així com unir l'arquitectura tradicional de l'edifici amb un disseny actual.

GRAND HOTEL CENTRAL 5* - *Via Laietana, 30, Barcelona*

El Grand Hotel Central era un edifici residencial que evocava a l'esplendor barceloní dels anys 20: burgesos adinerats amb un estil molt europeu que buscaven la màxima comoditat al centre de la ciutat. De fet, fou la residència del defensor dels drets de Catalunya, el polític Francesc Cambó.

Quedant a la família, el seu nét, Pau Guardans i Cambó, el va transformar en un hotel urbà de luxe, mantenint l'essència que el caracteritzava a principis del segle XX.

Es tracta d'un edifici d'oficines amb tres façanes i una mitgera, de planta baixa, entresòl i set pisos. S'hi pot observar una temàtica renaixentista evident, usant una ornamentació molt coneguda que el converteix en un exemple clar del Noucentisme més classicista.

L'edifici exemplifica perfectament el caràcter escenogràfic amb què foren projectades les façanes de Via Laietana, amb la desconexió formal expressiva entre l'estructura de pòrtics de formigó, coherent amb la modernitat del programa d'oficines, i la composició historicista de la façana a la via, que s'ordena segons els tres segments clàssics: basament (planta baixa i primer pis), dau (sis pisos) i coronament (cornisa i últim pis, corresponent a la casa dels propietaris).

Mentre que en la part central les obertures, que segueixen ritmes diferents dels vanos estructurals, es componen seguint els models de l'Escola de Chicago, als baixos i al coronament es concentren les referències renaixentistes, a partir de les quals, l'obra s'ha inclòs en el corrent més classicista de l'anomenat noucentisme.

Tot i que ara ja conserva ben poc d'aquells temps, el Grand Hotel Central encara reserva racons únics per poder descobrir.

LE MÉRIDIEN BARCELONA *GL - Pintor Fortuny, 6-8, Barcelona*

A mitjans del segle XIX, un venedor ambulat anomenat "el Feo Malagueño", va obrir a la Rambla de Santa Mònica, en un solar veí a l'Acadèmia de Ciències, uns grans magatzems als quals va cridar "El Sigle". El negoci va passar més tard a mans del grup "Comte, Port i Cia", que el va traslladar a la Rambla dels Estudis en 1881.

Els magatzems "El Siglo", van adquirir gran renom gràcies a la varietat i qualitat dels seus productes, arribant a convertir-se en punt obligat de pas per a barcelonins i visitants. Però el dia de Nadal de l'any 1932 l'edifici s'incendià, quedant en el seu lloc un solar utilitzat durant els anys següents per circs i companyies teatrals ambulants.

La desaparició de "El Siglo" va deixar un buit important al cor dels barcelonins. Però com a contrapartida, va permetre l'obertura a la Rambla del carrer Pintor Fortuny. A la confluència de les dues vies va començar a edificar-se en 1957 el Gran hotel Manila, la façana d'estil neoclàssic es conserva i constitueix l'actual fisonomia de l'hotel.

Es tracta d'un edifici típic de l'arquitectura de la postguerra i format per tres cossos ben diferenciats: el primer, de planta baixa, vuit plantes pis i una planta àtic, que és només un element decoratiu que conforma la cantonada i que conté el dipòsit d'aigua de l'hotel; el segon que té planta baixa i cinc plantes pis i un tercer cos, el més petit, ja que només consta de planta baixa i quatre plantes pis.

L'edifici acollí durant els anys seixanta als cantants internacionals que actuaven al Liceu de Barcelona, així com a conegudes estrelles cinematogràfiques i empresaris nacionals i estrangers. Seguint aquesta tradició, nombroses personalitats del món de l'espectacle, la cultura, la política, o les finances han escollit aquest hotel per allotjar-se durant les seves estades a la Ciutat Comtal.

Al novembre 1991, Le Méridien arribà a Barcelona per instal·lar-se i començà una nova etapa per a aquest emblemàtic edifici.

Al llarg dels últims anys, s'ha dut a terme una reestructuració en la qual s'han invertit uns 25 milions d'euros, que inclouen la reforma de totes les habitacions, suites i àrees públiques de l'hotel.

MERCER *GL - Carrer dels Lledó, 7 Barcelona*

El Mercer Hotel Barcelona es troba emplaçat en un carrer de traça medieval, format a partir del segle XIII. Fou en aquella època quan s'autoritza l'edificació adossada als murs de la muralla romana.

Durant el regnat de l'emperador August, aquesta àrea fou escollida per establir una nova colònia; convertint-se en el verdader cor i el més antic de la ciutat. No és d'estranyar, doncs, que l'aristocràcia hi bastís nombrosos palaus, alguns d'ells, encara conservats.

El Mercer Hotel Barcelona està situat entre muralles romanes i arcs medievals, ocupant una sèrie d'edificis de gran valor arquitectònic al carrer Lledó, construïts sobre una part de la muralla romana de la ciutat. Durant el procés de rehabilitació de l'edifici, s'aconseguí rescatar un valuós patrimoni arqueològic i integrar-lo d'una manera innovadora a l'arquitectura actual. I és que no és per a menys, ja que la seqüència viscuda per aquest hotel abasta des del segle I, passant per l'època medieval i moderna, fins arribar als nostres dies.

La pedra és el material protagonista d'aquest hotel, que ha anat acumulant restes de diferents estils constructius al llarg de la seva història, com elements gòtics i neoclàssics. De fet, en el mateix restaurant de l'hotel, trobem part de la muralla romana de Barcino, construïda al segle I i una de les 76 torres de vigilància, concretament la nº 28 amb pintures originals del segle XIV.

Seguint amb els elements inèdits, en el que fou la torre de defensa nº 28 hi trobem un saló privat on es pot gaudir de l'alta gastronomia rodejats de frescs medievals que han estat recuperats. Al capdamunt de l'edifici, les dues torres de vigilància de la muralla romana coronen l'hotel, oferint unes vistes espectaculars al cor de Barcelona.

MIRAMAR BARCELONA *GL – Plaça Carlos Ibáñez, 3, Barcelona*

La construcció d'aquest majestuós edifici, data de l'any 1929, quan Barcelona va celebrar la seva segona Exposició Universal. Mentre que la primera exposició, va permetre rejuvenir el centre de la ciutat, la segona, va fer possible urbanitzar la zona de Montjuïc. De fet, es van construir edificis d'estil noucentista que, amb el pas del temps, s'han convertit en autèntics emblemes de la ciutat: Plaça Espanya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, el Poble Espanyol o el palau que ocupa el Miramar Barcelona actualment.

La construcció fou encarregada a l'arquitecte Ramon Raventós, qui el projectà seguint el llenguatge classicista mediterrani hereu d'aquell primer noucentisme que havia de cercar les seves arrels culturals, precisament, en la mediterrània. Raventós, partint de la favorable ubicació situà la façana principal cap a l'est, de manera que el port formava part del paisatge marítim que es podia contemplar des de l'edifici.

Aixecat lleugerament de la cota de la plaça per la qual s'hi accedia, es va construir un aquest fantàstic palau de dues plantes format per un únic cos. Amb una arquitectura d'estil noucentista, ben aviat va acaparar totes les mirades, aollint elegants banquets i balls fins el 1959, quan s'hi van instal·lar els estudis de Televisió Espanyola. El 1983 aquests es van traslladar a Sant Cugat i l'edifici va quedar en desús.

No fou fins el 2006 que, gràcies a una imaginativa restauració realitzada per Óscar Tusquets, el palau va recuperar l'elegància i la grandesa originals, a les que s'hi va unir una brillant decoració d'avantguarda.

MONUMENT HOTEL *GL - Passeig de Gràcia, 75, Barcelona*

Situat al número 75 de l'apreciat Passeig de Gràcia, s'hi emplaça la Casa Enric Batlló, una joia arquitectònica de finals del segle XIX que constitueix una de les obres característiques del Quadrat d'Or de l'Eixample.

Aquest edifici fou construït entre el 1895 i el 1896 per encàrrec de l'industrial Enric Batlló a l'arquitecte premodernista Josep Vilaseca, qui destaca per obres com l'Arc de Triomf de Barcelona.

De gran rellevància estètica, la construcció destaca per la seva façana modernista, policromàtica, formada per materials diversos que criden l'atenció de qualsevol. Aquesta façana, que fa cantonada amb el carrer Mallorca, està flanquejada per un cos poligonal a l'angle (que segons el projecte havia de ser coronat amb una tribuna en punxa) i un tram en biaix que té una tribuna al pis principal.

L'encert de la composició es basa en l'efecte cromàtic de la combinació de diferents materials: el maó vist, la pedra i els plafons ceràmics que abelleixen el pis superior.

Aquests elements, són una demostració de la gran capacitat de disseny de l'arquitecte, Vilaseca ja que barreja de manera molt ben resolta, elements del goticisme (escuts, baranes, ampits, cornises) amb elements quasi modernistes com els elements florals de les rajoles de l'última planta. La planta baixa i el primer pis, resolts amb una composició unitària, tenen interessants detalls ornamentals de pedra i medallons ceràmics amb motius heràldics.

NERI 5* - *Sant Sever, 5, Barcelona*

Ubicat en un palau del segle XVIII, l'Hotel Neri Relais & Châteaux neix de la unió d'aquest palau amb un antic edifici de pedra del segle XII.

Es tracta de dues edificacions diferenciables tot que estan agregades en una única parcel·la. La primera construcció té accés pel carrer Sant Sever 5. Es tracta d'un edifici que correspon tipològicament a l'estructura d'un palau urbà del segle XVIII organitzat al voltant d'un pati, amb l'escala principal descoberta que accedeix a la planta noble, i un segon pati, més petit, avui compartit amb l'edificació veïna a la qual tenen sortides les dependències secundàries.

La segona construcció, per la qual s'hi accedeix pel carrer Sant Felip Neri, és un senzill edifici també datat al segle XVIII, i molt modificat respecte a l'edifici original, modificació efectuada arran de les intervencions municipals dirigides per l'arquitecte Adolf Florensa el 1958. La façana fou realitzada aprofitant les desfetes produïdes durant la guerra civil en una tercera edificació que va ser connectada amb el segon edifici al qual hem fet referència.

Aquesta transformació s'ha de relacionar amb la configuració definitiva i actual de la plaça, que va adquirir una forma diferent després de la ubicació dels edificis dels gremis de Sabaters i Calders, antigament situats a Via Laietana.

Durant la darrera restauració i conversió a hotel, la renovació es va basar en la cura i conservació de les característiques originals de l'edifici. De fet, en aquesta darrera reforma es van trobar jaciments romans que van ser documentats per un equip d'arqueòlegs.

Hotel Neri Relais & Châteaux conserva la seva impressionant façana a la Plaça Sant Felip Neri així com un mur de pedra del s. XII perfectament localitzable en l'actualitat, que separa la zona del restaurant del Lounge bar.

Situat al cor de la ciutat, les arrels de l'hotel han conviscut amb la creació de la Barcino romana; el creixement del conjunt episcopal de Barcelona; l'agitada activitat de la comunitat jueva catalana i ha sobreviscut als conflictes bèl·lics del país, convertint-se avui en un lloc de visita obligada a la ciutat per entendre la Barcelona actual.

GHB

GREMI D'HOTELS
DE BARCELONA

Via Laietana, 47 – 1r 2^a

08003 Barcelona

Tel. (34) 933 016 240

E-mail: ghb@barcelonahotels.es

www.barcelonahotels.org